

Rachunek różniczkowy funkcji wielu zmiennych

Z uwagi na prostotę zapisu i łatwe interpretacje graficzne ograniczymy się jedynie do funkcji 2 lub 3 zmiennych. Naturalne uogólnienia wprowadzanych pojęć na funkcje k zmiennych zostawiamy czytelnikowi jako ćwiczenie.

Niech $R^2 = \{(x, y) : x \in R, y \in R\}$ oznacza zbiór par liczb rzeczywistych, a $R^3 = \{(x, y, z) : x \in R, y \in R, z \in R\}$ zbiór trójek (3-elementowych ciągów) takich liczb. Elementy zbiorów R^2 i R^3 możemy traktować jako

- punkty w 2 lub 3-wymiarowej przestrzeni z naturalnym układem współrzędnych
- wektory zaczepione w ustalonym punkcie będącym początkiem układu współrzędnych i końcach w zadanych punktach wodzącego
- wektory swobodne w 2 lub 3-wymiarowej przestrzeni, które można zaczepiać w dowolnym punkcie.

Traktując elementy (x_1, y_1) i (x_2, y_2) przestrzeni R^2 jako punkty – P_1 i P_2 możemy zdefiniować odległość (euklidesową) pomiędzy tymi punktami

$$\rho(P_1, P_2) = \sqrt{(x_1 - x_2)^2 + (y_1 - y_2)^2}$$

Przestrzeń (R^2, ρ) jest tzw. przestrzenią metryczną.

Metryka ρ spełnia następujące postulaty:

1. $\forall_{P_1, P_2 \in R^2} \rho(P_1, P_2) \geq 0$ i $\rho(P_1, P_2) = 0 \Leftrightarrow P_1 = P_2$
2. $\forall_{P_1, P_2 \in R^2} \rho(P_1, P_2) = \rho(P_2, P_1)$
3. $\forall_{P_1, P_2, P_3 \in R^2} \rho(P_1, P_3) \leq \rho(P_1, P_2) + \rho(P_2, P_3)$ (warunek trójkąta)

Granica ciągu o wartościach w R^k

Wiadomo, że ciąg o wartościach rzeczywistych to funkcja rzeczywista określona na zbiorze liczb rzeczywistych. Podobnie funkcję $P : N \ni n \rightarrow P(n) = P_n \in R^k$ nazwiemy ciągiem w przestrzeni R^k .

Przyjmując oznaczenia $P_n = (x_1^n, \dots, x_k^n)$ $P = (g_1, \dots, g_k)$ możemy zdefiniować granice ciągu w R^k

$$\boxed{\lim_{n \rightarrow \infty} P_n = P \Leftrightarrow \lim_{n \rightarrow \infty} \rho(P_n, P) = 0}$$

przy czym odległość $\rho(P, Q)$ pomiędzy punktami $P = (x_1, \dots, x_k)$ i $Q = (y_1, \dots, y_k)$ jest zadana

$$\text{wzorem } \rho(P, Q) = \sqrt{\sum_{i=1}^k (x_i - y_i)^2}.$$

Uwaga. Powyżej zdefiniowana zbieżność jest równoważna zbieżności „po współrzędnych”- uzasadnić.

Przykład. $\lim_{n \rightarrow \infty} \left(1 + \frac{1}{n}\right)^n, \frac{\sin \frac{1}{n}}{\frac{1}{n}}, \frac{2n}{n+1} = (e, 1, 2).$

Podobnie jak w rozważanym poprzednio przypadku funkcji $f: R \rightarrow R$ rzeczywistej zmiennej rzeczywistej możemy zdefiniować otoczenie i sąsiedztwo punktu w przestrzeni metrycznej

$$Ot(P_0, \delta) = K(P_0, \delta) = \{P \in D_f : \rho(P, P_0) < \delta\} ; S(P_0, \delta) = Ot(P_0, \delta) - \{P_0\}$$

Funkcja rzeczywista k zmiennych rzeczywistych

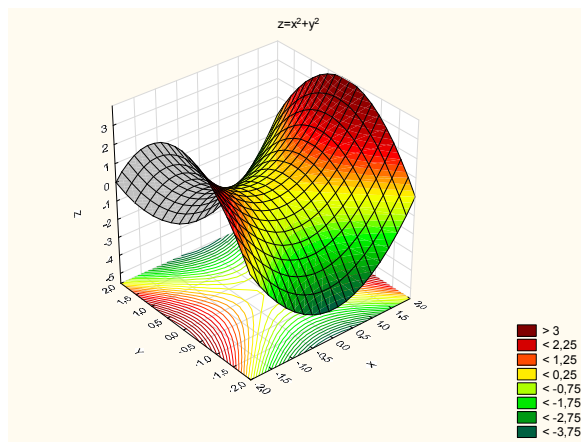
Utożsamiając punkt P z jego współrzędnymi $\mathbf{x} = (x_1, \dots, x_k)$ rozważać będziemy rzeczywistą funkcję punktu P jako funkcję wielu zmiennych (współrzędnych punktu)

$$f: R^k \supset D \ni \mathbf{x} \rightarrow f(\mathbf{x}) \in R$$

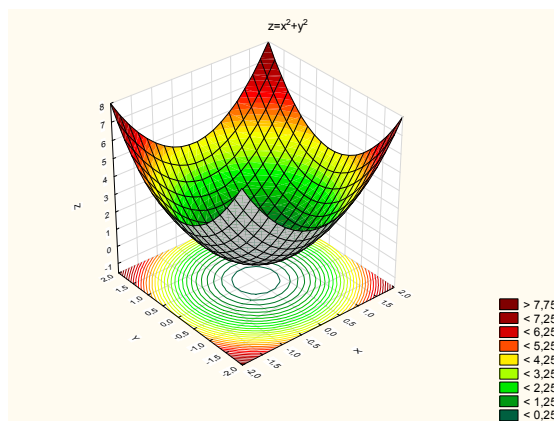
Przykład. $f(x, y) = \arcsin \frac{x}{a} + \arcsin \frac{y}{b}$ jest rzeczywistą funkcją dwóch zmiennych rzeczywistych określoną na prostokącie $[-a, a] \times [-b, b]$.

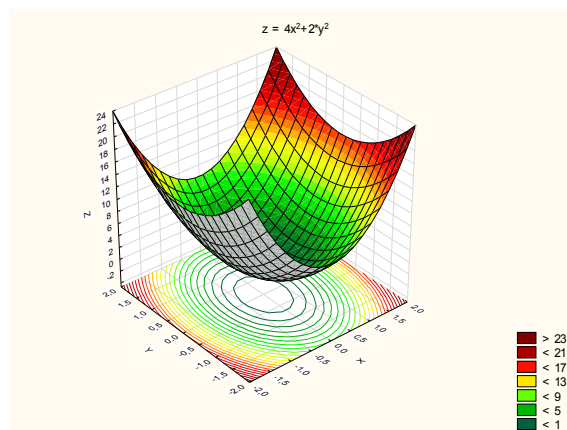
Przykładowe wykresy funkcji 2 zmiennych- przekroje- powierzchnie obrotowe np.:

- Paraboloida hiperboliczna $f(x, y) = x^2 - y^2$ (siodło)

- paraboloida obrotowa $f(x, y) = x^2 + y^2$

- paraboloida eliptyczna $f(x,y)=4x^2+9y^2$

Granica funkcji $f: R^k \supset D \ni P \rightarrow f(P) \in R$ w punkcie skupienia P_0 dziedziny D (punkt skupienia zbioru D nie musi należeć do zbioru D)

Heine $\lim_{P \rightarrow P_0} f(P) = g \Leftrightarrow \forall (P_n) \subset S(P_0, \delta) \lim_{n \rightarrow \infty} P_n = P_0 \Rightarrow \lim_{n \rightarrow \infty} f(P_n) = g$

Cauchy $\lim_{P_n \rightarrow P_0} f(P) = g \Leftrightarrow \forall \varepsilon \exists \delta \forall P \in D \quad 0 < \rho(P, P_0) \leq \delta \Rightarrow |f(P) - g| \leq \varepsilon$

Ciągłość funkcji $f: R^k \supset D \ni P \rightarrow f(P) \in R$ w punkcie $P_0 \in D$

Heine f jest ciągła w $P_0 \in D \Leftrightarrow \forall (P_n) \subset Ot(P_0, \delta) \lim_{n \rightarrow \infty} P_n = P_0 \Rightarrow \lim_{n \rightarrow \infty} f(P_n) = f(P_0)$

Cauchy f jest ciągła w $P_0 \in D$

$\Leftrightarrow \forall \varepsilon \exists \delta \forall P \in D \quad \rho(P, P_0) \leq \delta \Rightarrow |f(P) - f(P_0)| \leq \varepsilon$

Podobnie jak w przypadku funkcji jednej zmiennej funkcja $f: R^k \supset Ot(P_0, \delta) \ni P \rightarrow f(P) \in R$ jest ciągła w każdym punkcie izolowanym $P_0 \in D$, a w punkcie skupienia P_0 zbioru D jest ciągła jeżeli $\lim_{P \rightarrow P_0} f(P) = f(P_0)$.

Ciągłość punktowa i jednostajna funkcji na zbiorze D jest definiowana dokładnie tak jak poprzednio zastępując moduł różnicy dwóch liczb rzeczywistych przez odległość punktów przestrzeni metrycznej R^k .

Def. Funkcja $f: R^k \supset D \ni P \rightarrow f(P) \in R$ jest **jednostajnie ciągła** w D gdy

$\forall \varepsilon > 0 \exists \delta > 0 \forall P \in D \forall Q \in D \quad \rho(P, Q) \leq \delta \Rightarrow |f(P) - f(Q)| \leq \varepsilon$

Tw.

ciągłość jednostajna \Rightarrow ciągłość punktowa

POCHODNE CZĄSTKOWE I KIERUNKOWE

$$f: R^k \supset E \rightarrow R, \quad E - \text{otwarty}, \quad \mathbf{x} = (x_1, \dots, x_k) \in E$$

Def. Pochodną cząstkową funkcji f w punkcie \mathbf{x} względem i -tej zmiennej (czyli x_i) nazywamy skończoną (o ile istnieje) granicę

$$\lim_{h_i \rightarrow 0} \frac{f(x_1, \dots, x_i + h_i, \dots, x_k) - f(x_1, \dots, x_i, \dots, x_k)}{h_i} \stackrel{df}{=} \frac{\partial f}{\partial x_i}(\mathbf{x}) = f'_{x_i}(\mathbf{x})$$

Def. Pochodną kierunkową funkcji f w punkcie \mathbf{x} w kierunku wektora $\mathbf{k} \neq \mathbf{0}$ (zwykle przyjmuje się, że $\|\mathbf{k}\|=1$, czyli w kierunku wersora) nazywamy skończoną (o ile istnieje) granicę

$$\lim_{t \rightarrow 0} \frac{f(\mathbf{x} + t\mathbf{k}) - f(\mathbf{x})}{t} = \mathbf{f}'_{\mathbf{k}}(\mathbf{x}).$$

Uwaga 1. $\varphi(t) = f(\mathbf{x} + t\mathbf{k})$ - funkcja jednej zmiennej

Uwaga 2. Pochodna cząstkowa jest szczególnym przypadkiem pochodnej kierunkowej w

$$\text{kierunku } i\text{-tego wersora bazy kanonicznej (wersora } i\text{-tej osi)} \quad \frac{\partial f}{\partial x_i}(\mathbf{x}) = f'_{\mathbf{e}_i}(\mathbf{x})$$

Przykład .
$$f(x, y) = \begin{cases} \frac{xy^3}{x^2 + y^6}, & (x, y) \neq (0, 0) \\ 0, & (x, y) = (0, 0) \end{cases}$$

- pochodne cząstkowe

$$\mathbf{x} = (x, y) \neq (0, 0) \quad \begin{aligned} \frac{\partial f}{\partial x}(x, y) &= \frac{y^3(x^2 + y^6) - xy^3(2x)}{(x^2 + y^6)^2} = \frac{y^3(-x^2 + y^6)}{(x^2 + y^6)^2} \\ \frac{\partial f}{\partial y}(x, y) &= \frac{3y^2x(x^2 + y^6) - xy^3(6y^5)}{(x^2 + y^6)^2} = \frac{3xy^2(x^2 - y^6)}{(x^2 + y^6)^2} \end{aligned}$$

$$(x, y) = (0, 0) \quad \begin{aligned} \frac{\partial f}{\partial x}(0, 0) &= \lim_{\Delta x \rightarrow 0} \frac{f(0 + \Delta x, 0) - f(0, 0)}{\Delta x} = \lim_{\Delta x \rightarrow 0} \frac{\frac{\Delta x \cdot 0}{\Delta x^2 + 0} - 0}{\Delta x} = 0 = \frac{\partial f}{\partial y}(0, 0) \end{aligned}$$

- pochodna kierunkowa

$$\begin{aligned} \mathbf{x} = (x, y) \neq (0, 0) \quad \mathbf{k} = (k_x, k_y) \quad \|(k_x, k_y)\| &= \sqrt{k_x^2 + k_y^2} = 1 \\ f'_{(k_x, k_y)}(x, y) &= \lim_{t \rightarrow 0} \frac{f(\mathbf{x}^\circ + t\mathbf{k}) - f(\mathbf{x}^\circ)}{t} = \lim_{t \rightarrow 0} \frac{f(x + tk_x, y + tk_y) - f(x, y)}{t} = \\ &= \lim_{t \rightarrow 0} \frac{\frac{(x + tk_x)(y + tk_y)^3}{(x + tk_x)^2 + (y + tk_y)^6} - \frac{xy^3}{x^2 + y^6}}{t} = \frac{y^2(-x^2 + y^6)(yk_x - 3xk_y)}{(x^2 + y^6)^2} = \\ &= \frac{y^3(-x^2 + y^6)}{(x^2 + y^6)^2} k_x + \frac{3xy^2(x^2 - y^6)}{(x^2 + y^6)^2} k_y = \frac{\partial f}{\partial x}(x, y) k_x + \frac{\partial f}{\partial y}(x, y) k_y \end{aligned}$$

W punkcie $\mathbf{x} = (x, y) = (0, 0)$

$$f'_k(0,0) = \lim_{t \rightarrow 0} \frac{f((0,0) + t(k_x, k_y)) - f(0,0)}{t} = \lim_{t \rightarrow 0} \frac{f(tk_x, tk_y)}{t} = \lim_{t \rightarrow 0} \frac{tk_x (tk_y)^3}{(tk_x)^2 + (tk_y)^6} = 0$$

Funkcja f ma więc w każdym punkcie i w każdym kierunku pochodną.

Pytanie. Czy istnieje granica $\lim_{(x,y) \rightarrow (0,0)} f(x,y)$?

Powyższa granica nie istnieje, gdyż $(\frac{1}{n}, 0) \rightarrow (0,0)$ i $f(\frac{1}{n}, 0) = 0 \rightarrow 0$, a $(\frac{1}{n^3}, \frac{1}{n}) \rightarrow (0,0)$ i

$$f(\frac{1}{n^3}, \frac{1}{n}) = \frac{1}{2} \rightarrow \frac{1}{2}.$$

Wykazaliśmy więc, że **posiadanie pochodnej kierunkowej** w dowolnym kierunku (w szczególności posiadanie pochodnych cząstkowych) **nie zapewnia nawet ciągłości funkcji**.